

Foto: [Surt](#)

Entrevistem a Fina Rubio que va rebre el reconeixement com a Emprenedora Social 2014 el passat 16 de setembre (tal com ja va recollir La Independent).

Un guardó concedit per l'Associació de Dones Emprenedores (ASODAME). Des de els anys setanta ha participat activament en organitzacions polítiques feministes i pacifistes i ha estat vinculada al treball de solidaritat i cooperació internacional vinculada de manera voluntària amb diferents organitzacions. Entre altres va ser membre de DOAN (Dones Antimilitaristes), organització feminista que va ser molt activa durant els anys de les campanyes contra l'OTAN. Part de la coordinadora Pacifista Catalana i una de les tres persones representants de la Coordinadora Pacifista. Fundadora, l'any 1992, de l'ONG de Solidaritat amb El Salvador, HUACAL que encara es manté activa. És sòcia fundadora de [SURT](#), Associació de Dones que es creà l'any 1993 com una associació sense ànim de lucre, avui Fundació, a iniciativa d'un grup de dones que compartíem, de temps enrere, activitats, interessos i experiències dins l'àmplia i diversa xarxa de grups i associacions que configuraven el moviment feminista de Barcelona.

Fina Rubio és, actualment, presidenta de la Fundació de dones SURT i, també, presidenta de

DDIPAS, Dones Directives i Professionals de l'Acció Social.

Què significa per a tu aquest reconeixement?□

A nivell personal ha estat una sorpresa, molt agradable haig de dir, però inesperada. El rebo com el reconeixement a les trajectòries de les dones en l'àmbit social, que sovint resten invisibles i, en aquest sentit, a la meva trajectòria personal. Però, sobretot em sembla important que es reconegui el treball que es fa en l'àmbit social com una part important de l'emprenedoria.

Crec que el premi que atorga l'Associació ODAME juga aquest paper de reconeixement de les trajectòries femenines en àmbits on, tot i ser molt presents, no es reconeixen en tot el seu valor, en tot allò que aporten. ODAME és una de les entitats que ha fet -fa- una tasca destacable en aquest sentit.

Sempre t'has mogut en el feminisme, l'acció social i la solidaritat, són els eixos vertebradors de la teva feina?

Si, certament. No m'imagino la meva feina sense aquests components, sense aquests valors. Són el "motor" que injecta il·lusió i passió en el que faig. I, de fet, són el sentit també de l'organització en la que treballa. La motivació d'una entitat com la Fundació SURT que es crea i treballa per impulsar canvis socials des de l'equitat de gènere i la solidaritat.

Les dones som les que liderem aquesta acció social o, només, sobre qui recau la feina?□

Segurament les dues coses. El sector social està en gran mesura liderat per dones. Són moltes més de les que es fan visibles, per que liderar no implica automàticament reconeixement sinó “fer feina”, fer avançar sovint sense massa soroll però també sense aturar-se.

I també, això és una dada objectiva, som el major percentatge de les persones que hi treballen en aquest àmbit. Tanmateix, com deia, el que passa sovint és que en les cúpules, en les direccions màximes de les entitats socials, continuen tenint més presència els homes i a més són més visibles. És el mateix, tot i que pot ser mes suavitzat, que en la resta de sectors.

En aquesta, ja massa llarga, crisi les polítiques socials no han estat una prioritat. La situació per molta gent cada cop és pitjor, el pes que suportem les dones és més alt que la resta?□

Sens dubte. Les poques dades estadístiques segregades per sexe que disposem ho confirmen. El risc de pobresa és més elevat per a les dones, segons les dades d'IDESCAT i un estudi recent de la fundació Jaume Bofill assenyalava que el principal factor de risc de descens social en aquest context de crisi és ser dona.

Quan es parla del risc de pobresa de les famílies, les que tenen la taxa de risc més elevada són les famílies monoparentals, que són aclapadorament majoritàries les encapçalades per dones... igualment el major pes en el grup de persones aturades de llarga durada o la major precarietat laboral en la mesura que acumulem percentatges més elevats de treball a temps parcial (no desitjat)... o la permanent bretxa salarial i l'acumulació femenina en les franges salarials més baixes.

Però més enllà de les dades reconegudes, és clar que hi ha efectes no recollits que ens parlen d'un impacte específic: la precarietat en les famílies implica automàticament sobrecàrrega de

tasques de cura per a les dones; les retallades en polítiques de dependència fa recaure, majoritàriament, sobre les dones la cura de les persones dependents. I això, a més d'aprofundir l'escletxa de desigualtats, té impactes directes en la salut física i emocional de moltes dones.

Quins són els projectes que esteu impulsant actualment?□

En els darrers anys estem impulsant projectes i propostes que donin suport a les dones a afrontar els nous temps de crisi. En aquesta línia vull destacar el projecte Obrint Portes que és un programa d'atenció social i empoderament de dones en situació de pobresa. Obrint Portes neix de la necessitat d'atendre les persones i les famílies que més estan patint la crisi econòmica i que per causa d'aquesta es troben en una situació de pobresa i exclusió social. En el programa es combinen el suport a les seves necessitats bàsiques com és la pèrdua d'habitatge o la manca d'altres recursos de subsistència, amb facilitar eines per a que les dones puguin endegar processos d'empoderament, que estan sempre conduïts per les pròpies dones, com no podria ser d'altre manera.

Des d'aquest programa es cerca alhora impulsar xarxes de suport i solidaritat que impliquen diferents persones, àmbits i sectors socials i es posen en marxa diverses iniciatives solidària.

La cita més propera la tenim el 20 de novembre amb el Concert solidari que organitzem i que es farà a la sala Bikini i en el que actuaran **Lidia Pujol**, **TheMamzelles** i **Renaldo&Clara**. Us convido a assistir-hi. Amb iniciatives com aquesta també pretenem visibilitzar les "invisibles", posar noms i cognoms a la crisi que pateix la nostra societat, i denunciar de forma constructiva l'exclusió a la que es veuen abocades milers de persones.

Emprenent solidaritat

Escrit per Carme Porta Abad. La Independent
dijous, 2 d'octubre de 2014 13:30

